

VILÁGPOSTA

Újfolyam, XV évf. 4. sz.

A verbita missziós szerzetesek lapja

2019. tél

A detailed illustration of the Nativity scene. Mary is seated in the center, holding the infant Jesus. Joseph is seated to her right. A shepherd kneels on the left, and a young boy sits on the right with a lamb. The scene is set in a stable with a manger containing straw and a red cloth. The lighting is warm and golden, creating a peaceful atmosphere.

„A titok, amely
századok óta el volt
rejtve... Krisztus!”

Kol 1,26-27

Örökség
Adventi gondolatok
– 5. OLDAL

Az igazi hősök békét teremtenek
Misztikus tapasztalatok
az afrikai orvosi misszióban
– 8-9. OLDAL

Az Úr veletek van!
Az Eucharisziáról (2. rész)
– 12. OLDAL

Levél Brazíliából

Kedves magyar Barátaim és Rendtestvéreim!

Hálás vagyok, mert sok szeretetet és erőt kaptam imádságaitok és üzeneteitek által. Sokan kérdezték tőlem, hogy vagyok, mit csinálok? Most e levélben szeretnék mesélni egy kicsit arról, hogyan megy a missziós életem itt, Brazíliában.

Sok öröm van a szívemben, hogy misszióban voltam nálatok. A három év, amikor Magyarországon voltam, nagyon fontos időszak volt a hivatásomban.

Tavaly decemberben jöttem vissza Brazíliába, ahol találkoztam a családommal, a barátaimmal és a közösségemmel. Február óta teológiai tanulmányaimat folytatom a Szent Pál Teológiai Intézetben, São Paulóban. Már csak egy év van hátra, és ez különösen fontos idő, mert az örökfogadalomra és a diakónus-szentelésre készülök. Jövőre pedig missziós kinevezést fogok kapni valahova.

Emellett a Szent Arnold Plébánián segíték, ami egy új plébánia, ahol még épül a templomunk Szent Arnold tiszteletére. De a közösség együtt dolgozik, nagyon élő a plébánia. Itt a verbita ifjúsági csoport lelkivezetője vagyok. Nagyon szereztem a fiatalokkal lenni, örömmel találkoznak és segítenek a plébánián. Létrehoztunk velük egy katolikus együtttest is Ignis néven.

Nagy a távolság köztünk, de a misszionárius szívemben nincsenek határok. Közel vagyunk Istenben. Remélem, hogy valamikor visszamehetek Magyarországra. Imádkoztatok értem, és én is imádkozom értetek.

Feliz Natal! Boldog karácsony!

Szeretettel: Marco testvér

Missziós barátok találkozója

a Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házban, Budatétényben

- 2020. JANUÁR 26.
- 2020. FEBRUÁR 23.

- 17.15 – szentségimádás és gyónási lehetőség • 18.00 – szentmise
- 19.00 – előadás • 20.00 – agapé, kötetlen beszélgetés

VILÁGPÓSTA

A verbita missziós szerzetesek negyedéves hírlevele
e-mail: verbita@verbita.hu • honlap: www.verbita.hu

Ingyenes, katolikus kiadvány,
fenntartása az olvasók önkéntes adományaiból történik.
Isten fizesse meg a legkisebb adományt is!

Felelős kiadó: Tete Remis svp tartományfőnök
Szerkesztő: Szalontai Anikó

• Tördelés: Peidl Péter • Korrektor: Pintér Katalin
Rendi konzulens: Chavvakula Lourduraju svp
A szerkesztőség címe: 1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.,
tel.: +36-30/338-3699

Nyomatás: FOCUS-PREMIER Kft.

Felelős vezető: Hlinka Zsolt

ISSN 1814-6163

Kapcsolatfelvétel és adományok:

MISSZIÓS TITKÁRSÁG

- 1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.
- tel.: +36-30/418-9196
- www.missziostitkarsag.hu

Adományok, miseszövetségi befizetések:

10700024-69018251-51100005 (CIB)

Adományozás online: www.missziostitkarsag.hu
Kérésre csekket küldünk.

„A titok, amely századok óta el volt rejtve... Krisztus!”

Nagy szeretettel köszöntöm a Kedves Olvasókat!

Szeptember 29. és október 5. között lehetőségem volt részt venni az Isteni Ige Társasága európai zónájának háromévenkénti gyűlésén a Szent Gabriel Misszióházban, Mödlingben, Ausztriában. Különböző országokból, összesen huszonöten vettünk részt a találkozón. Mindegyik tartomány képviselője beszámolt a szekularizálódott Európa területén végzett misszió örömeiről és kihívásairól.

Öröm volt hallani, hogy a rend Európában dolgozó tagjai jól végzik a szolgálatokat és több ezer hívő rendelkezésére állnak: hirdetik az evangéliumot, plébániai pasztorációt végeznek, kiszolgálják a szentségeket, segítik a szegényeket, foglalkoznak a migránsokkal, párbeszédet folytatnak más vallások képviselőivel, fiataloknak és családoknak szerveznek programokat, lelki gyakorlatokat tartanak. Több tartományban világi önkéntesek is részt

vesznek ezekben a programokban. Mindegyik tartomány igyekszik, hogy Krisztus örömhírét hirdesse és hogy a hit útján kísérje a híveket és megossza az emberekkel Krisztus feltétel nélküli szeretetét.

A *Világposta* mostani számának vezérgondolata: „A titok, amely századok óta el volt rejtve... Krisztus!” Az elrejtett titok több, mint kétezer éve nyilvánult meg, de azóta is, minden nap kinyilvánítja magát kinek-kinek az adott kegyelem szerint.

Krisztus kinyilvánította önmagát egyszer s mindenkorra. Az a kérdés: hányan ismerik meg őt? Hányan fogadják el nyitott szívvel a mai világban? Ha nem nyitom meg a szívemet, lelkemet, és nem így fogadom Krisztust, mindig el lesz rejtve számomra. Pedig Krisztus mindig jelen van mindazoknak, akik őt szeretettel keresik.

Lehet, hogy még sokan nem is hallottak Krisztus titkairól. Ezért szükség van az egyházra és a felszentelt

emberekre, hogy állandóan hirdessék Krisztus titkait. Október a verbiták és az egész egyház számára különleges missziós hónap volt. A missziós tevékenységgel minden rendtestvér és az egyház minden tagja törekedjen Krisztus titkait kibontakoztatni, hogy minél több emberhez eljusson az örömhír!

Tete Remis svd
tartományfőnök

Adventi nyílt lelkinap felnőttek részére

a Szent Arnold
Lelki Gyakorlatos Házban
(1223 Budapest, Bajcsy-Zs. u. 3-5.)

December 21-én
délelőtt 10 órától

- lelki beszélgetés • gyónási lehetőség • szentségimádás
- szentmise

Jelentkezés
és bővebb információ:
+36 30 418 9196

Isten hozott, Jimson!

2019. október 8-án, Magyarok Nagyasszonya ünnepén érkezett Magyarországra Indiából egy rendtestvérünk, hogy nálunk töltsen két éves tengeren túli gyakorlatát.

James Jimson Pullappallil 1993. április 14-én született Kattappana városában, Kerala államban. 2011-ben lépett be az Isteni Ige Társaságába, majd a jelöltidő és a noviciátus után 2017. június 10-én tette le első ideiglenes fogadalmát.

Október 14-től Budapesten, a Balassi Intézetben kezdte el a nem túl könnyű magyar nyelv tanulását.

Bemutatkozik az Isteni Ige Társasága (verbiták) Missziós Titkársága

Mi a verbiták Missziós Titkársága?

Az Isteni Ige Társasága belső szervezeti egysége, mely világszerte minden tartományon belül önállóan működik.

Mi a célja és feladata a Missziós Titkárságnak?

A Missziós Titkárság küldetésének fő célja a missziós tudat hirdetése, terjesztése az egyházban. Ehhez különböző területeken szólítja meg az embereket, és mindig az adott környezethez, az adott társadalmi és szociális helyzethez igazodva működik.

A Missziós Titkárság fő tevékenységi területe a missziós animáció által a missziós öntudat felébresztése, valamint a világegyházhoz való tartozás megerősítése. Egyrészt, hogy az emberek tekintete a világegyház teljessége és egysége felé is forduljon, másrészt jusson el mindenki szívébe, hogy keresztelésünktől fogva mindannyian misszionáriusok vagyunk.

Hol és hogyan működött eddig a Titkárság Magyarországon?

Hazánkban a kilencvenes évek végén a távoli missziókból hazaérkező atyák hozták létre először Kőszegen a Missziós Titkárság irodáját, majd pár évvel később Budatétényben is, mivel az lett a missziós titkár székhelye.

Jelenleg hol működik a Missziós Titkárság?

2019 szeptemberétől a Missziós Titkárság kőszegi irodája a missziós referenssel együtt Budatéténybe költözött. Minden munka ugyanúgy folyik, mint korábban, csak a levelezési cím változott meg: Missziós Titkárság 1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5. Az eddigi e-mail címek megmaradtak. A CIB bankos számlaszám sem változott, a csekkok akkor is használhatók, ha esetleg rá van írva: Kőszeg. A régi vezetőkes telefonszámot (+36 94 562 205) átirányítottuk, hívható. A missziós titkár (*Chavvakula Lourduraju SVD*) mobil száma: +36 30 338 3699; a titkárság központi mobil száma: +36 30 418 9196.

Milyen tevékenységeket folytat a titkárság Magyarországon?

„A világ a mi plébániánk” motót szem előtt tartva 2002 óta évente két alkalommal a verbita rend tagjai együttműködve a világi segítőkkel, munkatársainkkal missziós hétvégét tartanak egy-egy plébánián. A régi magyar népmissziós hagyományokra alapozva szeretnék megújítani a missziós lelkületet a plébániákon. A csütörtöktől vasárnapig tartó hétvégéken a rend tagjai beköltöznek a plébániára, illetve a helyi befogadó családokhoz. Meglátogatják a plébániai csoportokat, iskolákat, idősothonokat, kórházakat; szentmisét, missziós előadást tartanak és missziós rózsafüzér-imádságot vezetnek, tanúságot tesznek hivatásunkról, életünkről, a misszióról. A hétvégét ünnepi szentmise és a missziós kereszt megáldása zárja. Igazán akkor kezdődik a misszió, amikor a plébániai hívek magukévá teszik a missziós küldetést. A rend tagjai a nevükhöz hűen – Isteni Ige Társasága – Isten Igéjét hirdetik, jelenlétükkel, szavaikkal és cselekedeteikkel, követve Krisztus parancsát, „Menjetek el az egész világra, hirdesétek az evangéliumot minden teremtménynek.” (Mk 16,15)

A missziós hétvégék után missziós imaközösségekbe hívják a plébániákon azokat, akik rendszeresen szeretnének imádkozni a misszióért, misszionáriusokért. Jelenleg huszonkettő ilyen imaközösség működik az országban.

Más missziós programokat is szervez a titkárság országos szinten, például az október elején megtartott Világmisszió Országos Ünnepe vagy a nyári missziós táborokat a gyermekek és az ifjúság számára.

Havi rendszerességgel, a hónap utolsó vasárnapján délután Budatétényben találkoznak a Férfiak a Misszióért közösség tagjai. Imádság után megosztják egymással mindennapjaikat, majd közösen készülnek a következő missziós programokra. Minden hónap utolsó vasárnapján este missziós szentmisére

hívja a titkárság az érdeklődőket, családokat, missziós barátokat. A szentmise után érdekes, tanulságos előadást hallgathatnak meg a résztvevők, a misszióhoz kapcsolódóan, ami után egy kis agapé, „missziós pogácsa” mellett folytathatják a beszélgetést az érdeklődők.

A titkárság adja ki a negyedévente megjelenő *Világposta* folyóiratot és juttatja el az ország minden részébe, illetve a határokon túlra is. Ezen kívül különféle kiadványokat jelentet meg, mint például a *Missziós napló* vagy a *Betegek kilencede Szent Arnold Janssen tiszteletére*, melyekkel segíti a missziós gondolat elmélyítését a közösségekben, családokban.

A Missziós Titkárság egyik fő feladata a kapcsolattartás a jötevőkkel és missziós barátokkal személyesen vagy a *Világpostán* keresztül. Másik fontos feladata az adományok összegyűjtése egyrészt az évente a rend római központja által kijelölt célra, valamint a szegények megsegítésére itthon, Magyarországon és az egész világon.

A Missziós Titkárság összességében láthatóvá teszi a világegyházat helyi szinten is, hogy mindenki bekapcsolódhasson Isten országának építésébe.

Szabó Alex svd

Örökség

Adventi gondolatok

Ha öröklünk valamit valakitől, akit igazán szeretünk, az örökséget nagyon megbecsüljük. Ez mindenhol, minden kultúrában így van. Amikor az örökség iránti tisztelet és szeretet elernyed, eltávolodunk attól is, akitől az örökséget kaptuk.

Nemzedékről nemzedékre szállt az az örökség, amiről ebben az időszakban elmélkedünk. Advent egy olyan időszak, amikor a keresztények megújítják a Mennyei Atya iránti szeretetüket és tiszteletüket, mert eljött mihozzánk Jézus Krisztusban. Újra átölelte az emberiséget, ugyanolyan szeretettel, ahogy az idők kezdetén. A pa-

radicsomban barátokként sétáltak, de a kevélység bűne miatt az emberek szeme elhomályosult, és többé nem voltak képesek látni őt. A végtelenül irgalmas Atya az idők teljességében mégis lehajolt a sötétségben botorkáló emberekhez, hogy megvilágítsa elhomályosodott elméjüket. Testet öltött, újra láthatóvá vált és közöttük lakott. E megtestesülés által visszaadta az embereknek, amit elvesztettek a paradicsomban: az örök életet.

Ezt készülünk megünnepelni. Ez az örökség, ami oly értékes és felbecsülhetetlen számunkra. Sajnos, az idők jeleit látva azt kell mondanom, nagyon kevés ember van, aki ezt az örökséget komolyan veszi és értékeli manapság. Az életünk mélység nélküli lett. Felszínes és felületes.

Az örökség iránti igazi szeretetet és a tiszteletet újra ki kell alakítani magunkban. Ehhez néhány apró, de fontos lépésre lenne szükség. A szeretet egy döntés, ez az első lépés. Ha valóban szeretjük Jézust, döntenünk kell mellette. Ez, ha őszinte, akkor bűnbánatra készíti a szívünket. Keljenek életre az életünk folyamán megfagyott kapcsolatok. Szívből bocsássunk meg egymásnak, és újra fogjuk meg azok kezét, akik olykor vermet ástak a hátunk mögött. Költözzön be a szívünkbe az igazi béke, amit az angyalok hirdettek: *békesség a földön a jóakarátú embereknek*. Jóakarát és őszinte bűnbánat nélkül nincs valódi karácsony. Enélkül nem tudunk találkozni az örökséggel és annak minden szépségével.

Az adventi időben az imádság és lemondás vezessen minket igazi bűnbánatra, és a megtisztult lélek örömeivel fogadjuk Jézust, az Atya örökségét szívünkben és családjainkban. Az Ige világossága és a kegyelem Lelke elől hátráljon meg a bűn sötétsége és a hitetlenség éjszakája. És szülessen meg a Szeretet minden ember szívében.

Minden kedves Olvasónak örömteli és lelkiekben gazdag karácsonyi ünnepet kívánok!

Benvin Sebastian SVD

ADOMÁNYOZÁS MÁS FORMÁKBAN

- Vállalkozása van? Szívesen fogadjuk vállalkozása segítségét is szükségleteink szerint a budapesti, kőszegi és körömi misszióinkhoz. Nemcsak pénzzel, hanem karizmájából fakadó tetteivel is támogathatja magyarországi projekteinket.
- *Tárgyi eszközök adományozása. Misszióink működéséhez mindig szükségünk van olyan eszközökre, amiket nem mindig áll módunkban megvásárolni. A kisebb és nagyobb tárgyi adományokat, – akár ideiglenesen is – szívesen fogadjuk.*
- Média támogatás: negyedévente megjelenő ingyenes Világposta című kiadványunk költségeire is fogadjunk felajánlásokat.
- Örökség útján hagyományozhatja ingó és ingatlan vagyonát a misszióink.

Az adományozás jelen formái előzetes egyeztetést kívánnak. Kérjük, először adományozási szándékát jelezze – amennyiben nem csak pénzt kíván felajánlani!

www.missziostitkarsag.hu

Verbita Baráti Kör

A misszió barátainak közössége

Összeköt a misszió.

A távolság ellenére közösséget alkothatunk az imádságban.

A missziós imaháló végtelen ereje tartja meg szolgálatunkat az egész világon.

Csatlakozz a misszió barátaihoz! Küldd el nevedet, címedet, és felvesszük veled a kapcsolatot.

Chavvakula Lourduraju SVD minden hónap 15-én szentmisét ajánl fel a Verbita Baráti Kör tagjaiért és azok szándékaira.

misszio@verbita.hu

Jézus keresztje mellett...

Mária, az Egyház anyja

Életemben sokszor találkoztam Krisztussal. Krisztus, aki Palesztina poros útjait járta, ma is itt jár az emberek között. Láttam, mikor Saulok átváltoznak evangéliumhirdető Pálokká. És láttam imádkozó tömegeket, melyek megvallották: „Te vagy Krisztus, az élő Isten Fia.” (Mt 16,16)

Szent Pál a korintusi kikötőváros lakóit szentnek hívta. A ma szentjei ott vannak minden plébánián. A szentek az Isten útjain járnak. Néha elesnek, néha eltévednek, de mindig felkelnek, mindig előre mennek, és mindig újból remélnek.

Szent Pál nem szervezett szakszervezeteket a kikötőben a hordároknak. Nem hívta blokádra a rabszolgákat. Nem hirdette, hogy korrupció van a császári hivatalnokok között. De Krisztus tanításával megváltoztatta az embert, és így az egész birodalom megváltozott. Ahol *Diocletianus* érmet veretett a kereszténység eltörlésének emlékére, ott ma obeliszk áll ezzel a felirattal: *Christus vincit, Christus regnat, Christus imperat* (Krisztus győz, Krisztus kormányoz, Krisztus uralkodik). E változást nem a szervezés, hanem az emberek vitték végbe, akik komolyan vették kereszténységüket.

Nemcsak az a célunk, hogy Magyarország keresztény legyen, hanem az is, hogy országunk újra Mária országává váljék. Ha Jézushoz megyünk, ott találjuk mindenhol anyját is. Ott van a betlehemi jászolnál, ott a kánai menyegzőn, és ott a kereszt alatt is.

A Bibliában a legszebb mondat róla: „Jézus keresztje mellett ott állt anyja”. (Jn 19,25) Mikor mindenki Jézust káromolta, keresztje mellett ott állt Mária. Mikor fia kiadta lelkét, mikor a katona megnyitotta oldalát, ott állt Mária. Mikor a hős apostolok mind elfutottak, mikor a meggyógyított betegek közül senki sem emelte fel szavát Jézus érdekében, ott állt Mária. Mikor a nap elsötétedett, mikor a sziklák megrepedtek, mikor a százados megrettenve kiáltotta, ez az Isten

Fia volt, ott állt Mária. Ő nem kiáltott bosszúért, nem káromkodott, hanem ott állt szíve minden keservével, lelke minden szeretetével holt fia mellett. Hogy példát adjon.

Ha imádkoztok, vegyétek kezetekbe a rózsafüzért! Érdemes már fiatalon gyakorolni ezt, hiszen idős korban nagy hasznát veszitek majd. Az évek sokkal gyorsabban elrobognak felettetek, mint szeretnétek. Gyermekeitek a saját útjukat járják. Új világ születik körülöttetek. Az évek elmúlnak, és talán egyedül maradtok. Akkor lesz időtök. Akkor megjön az alkalom, hogy a rózsafüzért a kezetekbe vegyétek és alázatosan imádkozzátok:

Asszonyunk, Szűz Mária, Istennek szent anyja, imádkozzál érettünk... Megértitek, hogy az élethez nemcsak az elért eredmények és az öröm tartozik hozzá, hanem az összetörött álmok, a bekormozott csillagok, a meghalt remények éppúgy, mint a szenvedés, a bűn, az elesés. De az is, hogy mindig felkelünk, és mindig újból remélünk.

Mikor befejeződik a nap, mikor elmúlnak az örömek és a gondok, vegyétek kezetekbe a rózsafüzért: *Üdvözlégy Mária... Megértitek, hogy nem tévedett Mária, mikor azt mondta: „Mostantól fogva boldognak hirdet minden nemzedék” (Lk 1,48) Itt, Kőszegen és a távoli falvakban hallatszik az ima: Üdvözlégy Mária... Ehhez csatlakoznak sokan a Hargita lejtőin, a Bakony völgyeiben és távoli helyeken, ahol a bőszen tenger haragos habokat lök ki a partra, vagy ahol a ciklonok pora kavarog a viharban: Asszonyunk, Szűz Mária, imádkozzál érettünk most... Most, mikor küzdünk, most, mikor a család nem ért meg, most, mikor egyedül maradtunk, kérünk, imádkozzál érettünk.*

Mi, Évának számkivetett fiai, hozzád sóhajtok e siralomvölgyből, hogy mutasd meg nekünk Jézust. Hogy mi is meg tudjuk őt mutatni családjunknak és az egész országnak. Hogy meg tudjuk mutatni Krisztust mindenkinek, aki látni kívánja őt.

Gaál Jenő svd

VILÁGPÓSTA
ONLINE

verbita.hu/vilagposta

Feladatunk: apostollá válni

Az első Országos Cigánypasztorációs Lelkigyakorlatról

Az I. Országos Cigánypasztorációs Lelkigyakorlat létrejöttének több oka volt. Az egyik, hogy cigány közösség tagjaként, személyesen bizonyos negatívumokat éltem meg, mint például korábbi és más közösségekben érzékelt széthúzás, a körülöttünk lévő ellenségeskedés, bizonyos előnyökhöz jutás mások hátrányára. A másik oka Székely János szombathelyi megyéspüspök beszéde volt, melyben egy újabb Trianon közeli állapot esetleges kialakulásáról beszélt. Hangsúlyozta, hogy fontos lenne az államnak és az egyháznak is komolyan segítenie a cigányság felemelkedését. Ezen tapasztalatok miatt kezdtem el gondolkodni azon, hogy jó lenne valamit tenni.

Ebben az ima is megerősített, és az a tovább lendítő gondolat fogalmazódott meg bennem, hogy én nem akarok mások kirekesztésére, szeretetlenségére hasonló módon válaszolni. Sőt! Nekem kell a szeretetet és a békét előmozdítani, a cigányság ügyét segíteni, amennyire az tőlem telik – valami olyat kell létrehozni, amelyben kiengesztelődés, egység, öröm, szeretet van, Isten van. Utólag látom, hogy az Úr helyezte a szívembe ezt a vágyat, és arra a kérdésemre is hamar választ kaptam tőle, hogy mi az, amit tehetnék.

Tavasszal egy reggeli szentmisén való részvételemet felajánlottam szándékaimra. Ekkor a Szentlélek megsúgta, hogy a Székely János püspöktől általam kért lelkiismereteket kell megnyitni mindenki számára, országos szinten. A lelkiismereteket így ne csak harmincszoros vagy hatvanszoros termést hozzon, hanem ha lehet, százszorosat. Mikor mindezt elmondtam a püspök atyának, ő igent mondott az országos cigánypasztorációs lelkiismereteket megtartására.

A program megtervezése imakilenceddel kezdődött, majd folytonos imaháttérrel zajlott a szervezés. Többen segítettek a szervezésben, melynek során sok kegyelmi pillanat,

de sok nehézség is volt. Az egyik ajándék számomra az volt, hogy mikor Kocsis Fülöp érsek-metropolitát is meghívtam, ő még aznap válaszolt, nagy lelkesedéssel, hogy a lelkiismereteket elejétől a végéig számíthatunk a jelenlétére.

Székely János püspök és Kocsis Fülöp érsek-metropolita mellett Orsós Zoltán, a szombathelyi egyházmegye cigánypasztorációs referense, illetve Molnár-Gál Béla állandó diakónus, a cigánypasztorációs bizottság tagja is tartott előadást. A Szombathelyen megtartott esemény témáját Székely János határozta meg, Szent Pál apostol életútjának főbb állomásait állította elénk. Miközben szemléltük Saul megtérését, apostollá válását, nehézségeit, Pált a közösség-építőt, az imádság emberét, Pált, a Krisztusban élő misztikus ember tevékenységét, mi is átforgalmadtunk a szentmise, szentségimádás, a keresztút, a gyónás, az imádságok és a kiscsoportos beszélgetések által.

Különleges volt a rózsafüzér ima, amit a tizedek titkain való elmélkedés, énekek kísérték, illetve az utolsó tized lovari nyelven hangzott el. Ez nagyon megérintette az embereket. Az ima befejeztével Kocsis Fülöp kérte, hogy jövőre is legyen ilyen lelkiismeret, így már ott leegyeztettük az atyákkal a következő lelkiismeret időpontját, aminek Kocsis Fülöp érsek lesz a házigazdája Máriapócsan.

A lelkiismereteken nyolcvanketten vettek részt, cigányok és nem cigányok egyaránt. Így újabb lehetőség nyílt, hogy még jobban megismerjük, megszeressük egymást. Az ott kialakult közösségekben megélhettük: Isten országa közöttünk van. A záró körben sokan Isten szeretetének megtapasztalásáról, lelki megerősödéséről, a béke és öröm ajándékáról számoltak be, valamint lelki gyümölcsként létrejött egy cursillós lelkiismeret is.

Csupor Dánielné Salamon Zsófia

Az igazi hősök békét teremtenek

Misztikus tapasztalatok az afrikai orvosi misszióban

2019. március 23. Indulás kora reggel Ifi te-Ogwariba. Már hatodik napja vagyok a nigériai Onitshában, szabadnap nélkül, fáradtan, de tele fantasztikus élményekkel. *Izunna* atyával, a Szent Borromeo Kórház igazgatójával az élen megszervezték, hogy két nap alatt leszűrhesünk, megvizsgálhassunk, és elláthassunk ingyen gyógyszerrel mintegy hatszáz beteget. Persze kellett a segítség; egy kisbusznyi laboros, patikai asszisztens, velük a gyógyszeradományok, egy mobil labor... Döbbenetes volt látni a sokadalmat. Az atya bemutatót, hogy én vagyok az a doktornő Magyarországról, aki eljött ide, hogy ingyen gyógyítsa a betegeket. Hatalmas vastapsot kaptam. Türelmesen elmagyaráztuk, hogy mi lesz a menetrend: tízesével lehet átjönni a váróteremnek kijelölt templomból az iskolába, ahol mindenkit megvizsgálunk. Berendeztük az iskolában a labort, a vizsgálot és a patikát. HIV, hepatitis B, C, malária, vérkép, vércukor, vérnyomás... A negyedik asztalnál volt az orvos, vagyis én, a végén pedig a patika.

Mint mindig Nigériában, most is csodáltam az embereket; kora reggel már itt voltak, és a végtelen hosszú várakozási idő ellenére mindenki kedves, hálás, türelmes. Volt, aki három órát gyalogolt, hozta a mosolyát, a betegségét, a hitét... Nigériában nincs társadalombiztosítás, minden fizetés, de nincs pénz vizsgálatokra, gyógyszerekre. Amikor végre orvos elé kerül egy beteg, sokszor már menthetetlen. A leggyakoribb halálok a malária, amely nevetséges összegből gyógyítható lenne, de ez a nevetséges összeg sincs meg.

Az orvosi vizsgálat után, az utolsó állomás volt a „patika”, ahol az Afréka Alapítvány adományaiából (*Fodor Réka* 2016-ban hozta létre az Afréka Nemzetközi Humanitárius Alapítványt, amelynek célja, hogy elmaradottabb országokba, térségekbe és katasztró-

fa sújtotta területekre egészségügyi missziókat szervezzen, támogasson és egészségügyi ismeretterjesztést végezzen – *a szerk.*) ingyenes gyógyszert is kaptak a betegek. Mindenki fegyelmezett volt, fantasztikus volt a szervezés. Egy otthoni egészségnap sem lehetne jobban szervezett. A különbség csupán a türelem. A nigériai ember türelmes. A magyar nem – ahogy én sem. Én voltam az ünnepelem, nem az önkéntesként dolgozó kinti segítő csapatom tagjai, akik szintén egész nap ingyen dolgoztak velem a hőségben. Miért? Egy itteni segédnővér körülbelül 40 dollárt keres havonta, mégis feláldozták a hétvégéjüket. Nekem ez az életem, de nekik...

Két barátnőm, *Jane* és *Amamillo* voltak aznap a tolmácsaim. A legtöbb vidéki ember csak néhány szót tud angolul, az igbo nyelv pedig egyelőre megoldhatatlan feladatot jelentett

nekem. Jöttek az emberek sorban. Ott volt a hála a tekintetükben, az a megunthatatlan afrikai mosoly az arcukon, sugárzott róluk a derű, valami hitbéli bizonyosság, biztos tudása annak, hogy minden rendben van. Én voltam az egyetlen, akiben valami nem volt rendben. Belül háborogtam, hogy milyen nagy a zaj, nem hallom a tolmácsot sem, nemhogy a beteg szívverését. Otthagytam a családomat, az országomat, a barátaimat, hogy ismeretlen embereket menthessek Afrikában, mert ez volt az álomom. És most itt vagyok, de a boldogság helyett szétmegy a fejem, hányingerem van, úgy érzem, nem bírom tovább, ez embertelen... Ez voltam akkor én. A dühös, mérgezett szívű ember, aki nem képes tenni a saját gyógyulásáért.

Megmarkoltam a vizsgálóasztalt és kivonultam a tolmácsokkal a szabadba. Inkább a hőség, a napszúrás, mint

a hangzavar. Ott álltak a népek, bízva ebben a dühös doktornőben. Visszamosolyogtam rájuk, de belül mérges voltam... egyedül én.

Mikor az afrikai sötétben visszamentünk a kórházba, azon gondolkodtam, hogyan fogom túlélni a holnapi napot. Zavart a sürgető érzés, a bennem fortyogó indulat, a tudat, hogy a másnap is ilyen lesz, hogy itt fog várni rám háromszáz ember, és én nem tudok a magam számára megoldást. Akkor Izunna atya halkán és szépen elkezdett mesélni a méregről. Türelmesen. Pedig ő is mérhetetlenül fáradt lehetett. Arról mesélt, hogy mérgezzük magunkat, gondolatokkal, kétségbeeséssel. Legjobban annak árt a „mérgeesség”, aki mérges. Megoldás? Jézus Krisztus várja, hogy átadd neki az életedet. Ha ez megtörténik, minden egyes élethelyzetben érezni fogod, hogy mi a helyes, és soha semmi nem tud kizökkenteni a belső békédből. Mindenki számára adott a lehetőség és a felelősség, hogy napi szinten valami jót cselekedjen. A világot azzal tehetjük jobbá, ha így cselekszünk minél többen, lehetőleg mindenki. Ha a düh elhatalmasodása, a felelősség másokra hátrítása helyett felismerjük, hogy nálunk van a labda, mi idézzük elő a

pozitív változást. Mert amin úgysem tudok változtatni, azon miért dühöngök, ha meg tudok változtatni, akkor változtassak. A körülmények nem uralkodhatnak el rajtunk.

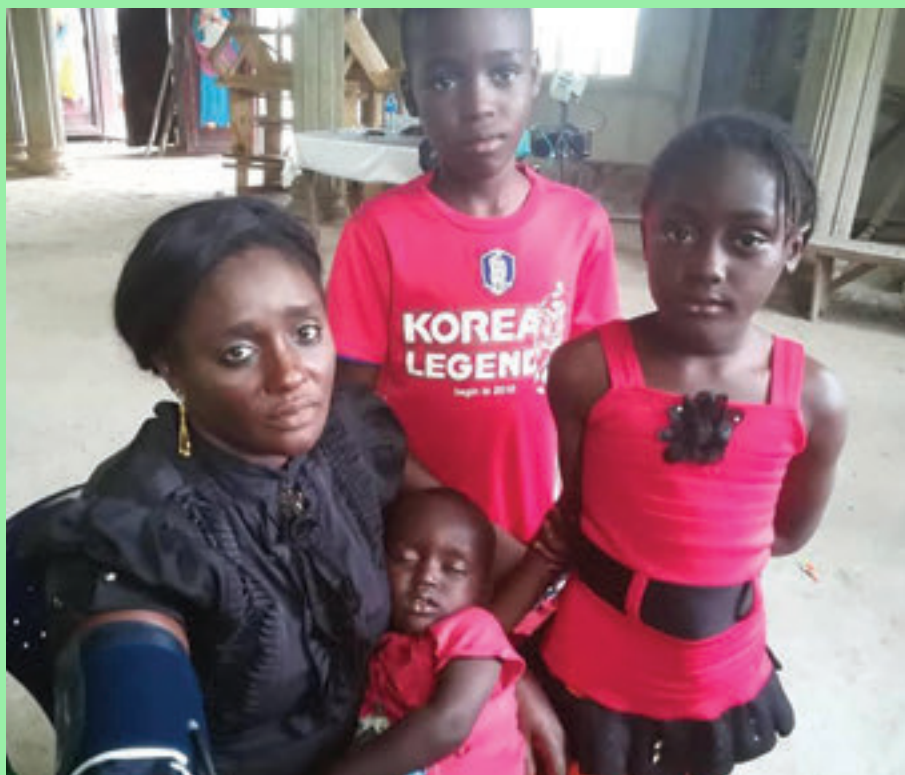
Én békében vagyok – mondta. Szerencsés vagy – replikáztam. És mi van akkor, ha egy alkalmazott nem azt teszi, amit mondasz, akkor sem leszel ideges? Akkor sem kiabálsz? Hogyan fegyelmezel? Akkor mélyebb hangon és lassabban elmondom újra. (Tényleg

működik, láttam, hogy ez mennyire eredményes.)

Akkor történt velem ott valami. Már nem is hallottam igazán, mit mond az atya, mert kaparni kezdett a torkom, valami csípni kezdte a szemem, és hatalmas belső melegség öntötte el a szívemet... Ebben az állapotban el sem tudtam képzelni, mi az, hogy „mérges”. Végtelen öröm és béke költözött belém. Remélem, örökre, mert ez olyan erős misztikus tapasztalat volt, hogy ha majd egyszer tényleg kihoz valaki vagy valami a sodromból, akkor elég lesz erre visszaemlékezni. Mindannyian úgy érezzük, hogy az, amit adunk, sokkal kevesebb annál, mint amit kapunk. Bárhol, otthon, vagy egy ilyen misszióban. Én ott kaptam meg a belső békémet. Izunna atyának csak annyit mondtam könnyes szemmel: Az tutti, hogy soha többé nem leszek mérges!

Amikor ezt írom, már hatodik napja hogy hazaértem Afrikából, és még mindig bennem van az a belső béke. Remélem, hogy soha nem vész el többé! A mély misztikus tapasztalatok bárhol, bármikor meglephetnek bennünket. Nagyon könnyű rombolni és pusztítani, a bennünk lévő mérgezt ez teszi. Az igazi hősök békét teremtenek és építenek. Nem kell várnunk mindenféle csodákra, mert a megoldás bennünk van. Mert mi magunk vagyunk a csodák.

Dr. Fodor Réka

Menjetek k

Világmisszió Országos Ünnepe

Az Isteni Ige Társasága és a Pápai Missziós Művek október 12-én, immár tizennyolcadik alkalommal rendezte meg a Világmisszió Országos Ünnepét Budapesten. A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra (NEK) készülve a szervezők 2017-ben egy hároméves sorozatot indítottak el a missziós ünnepeken. Az idei program vezérgondolata ez volt: Eucharisztia: Menjetek küldetéssel!

Tete Remis SVD tartományfőnök, *Madassery Benvin Sebastian* SVD, a Pápai Missziós Művek magyarországi igazgatója, valamint *Michael August Blume* SVD apostoli nuncius köszöntője után az Isteni Ige Társasága általános előljárója, *Paulus Budi Kleden* SVD tartott előadást, majd műsort adott a körömi, valamint a vasvári plébánia közössége is. A délutáni szentmise főcelebránsa *Fábry Kornél*, a NEK Általános Titkársága főtákarója volt.

* * *

A generális atya a missziós ünnep témájához kapcsolódva először három gondolatot fejtett ki. Az első: az Oltáriszentség, mint az Úr jelenlétének szentsége szívünkben. „Az Eucharisztia ösztönöz és emlékeztet bennünket, hogy a misszió elsősorban a jelenlétre vonatkozik. Jelen kell lennünk embertársaink életében, meg kell hallgatnunk őket, és meg kell osztanunk velük az élet örömeit és kihívásait. Küldetés nincs jelenlét nélkül.”

A második gondolat: az Eucharisztia méltóságunk és szolidaritásunk szentsége. „Az Úr tiszteletben tart és szeret minket, épp ezért törődik velünk. Ez az emberi méltóságunk alapja. Az Eucharisztia emlékeztet bennünket, hogy mindannyian egyforma méltósággal bírunk és az Úr népéhez tartozunk. Az Eucharishtiában az Úr összeköt minket, egyesítve a különféle háttérrel rendelkezőket, és elküld minket az emberekhez, a teremtett világ megőrzésére, a béke, valamint a megbékélés hírnökeiként.”

A harmadik gondolat pedig: az Eucharisztia, mint az átalakulás szentsége. „Az Eucharishtiában ünnepeljük és megtapasztaljuk az Úr átforgató erejét, aki missziós tanítványokká alakít minket. Emellett Isten igéjének figyelmes hallgatása is átforgat minket. A misszionárius maga is megtér és térítő tanítvánnyá lesz. Megtapasztalja, hogy átalakul az Isten igéjének hallgatása, a szentségek kiszolgáltatása, valamint az emberekkel való találkozás során, akikkel és akikért tevékenykedik. Így tér meg egy önző ember, aki aztán nagylelkűvé és irgalmassá formálódik.”

A generális atya rámutatott, az Eucharisztia ezen értelmezése összhangban áll a verbita rend általános tevékenységének jelmondatával: Hű az Igéhez, egy az emberekkel. „Az isteni Igéhez hűségessé lenni elsősorban az Ige szeretetét jelenti. Szeretni valakit, annyit tesz, hogy helyet és időt adunk neki szívünkben, kiüresítve azt és teljesen átad-

Üldetéssel!

a rendkívüli missziós hónapban

va magunkat a szeretett személynek. Az Ige szeretete tehát nem más, mint ráhagyatkozni, hogy vezesse életünket és mutassa az utat, hogy kivé váljunk, és mit cselekedjünk. Milyen kötődésünk van az isteni Igéhez a személyes és közösségi életünkben? Mi Isten igéjének szerepe otthon családjainkban és plébániai, missziós imaközösségeinkben?”

„Isten fia megosztja velünk emberi mivoltát. Magunkévá téve Isten első választását előnyben részesítjük a szegényeket, a társadalom peremére sodródottakat, a reményvesztetteket, a rabokat, a betegeket, az elnyomottakat; röviden: azokat, akik szenvednek, akiknek élete és reményeik veszve vannak. Világi hívőként és szerzetesként egyaránt, akik Szent Arnold atya és az alapító nemzedék szellemi örökségét követjük, választásaink során előnyben kell részesítenünk a szegényekért való szolgálatot. Vannak szegények a barátaink között? Töltünk-e időt betegek és elhagyottak felkeresésével? Életmódunk elválaszt minket az elszigeteltől?”

Ferenc pápa kezdeményezésére rendkívüli missziós hónapot ünnepeltünk idén októberben, emlékezve XV. Benedek pápa *Maximum illud* kezdetű apostoli levelére. A generális atya előadása végén rámutatott: „Ennek a levélnek köszönhetően sokan vagyunk jelen itt nem európai misszionáriusként, megosztva, együtt tovább hordozva a küldetés felelősségét. Most, száz évvel később, az apostoli levél új ötletek és kezdeményezések forrása lesz az Európában élő emberek misszionáriusi hivatásához. Ez csak akkor lehetséges, ha mindannyian, korunk keresztényei és minden környezetünkben élő hívő, jobban ragaszkodik és hűségesebb lesz Isten Igéjéhez, és azonosulni tud a mai kor emberével, figyelve az idők jeleit.”

Szalontai Anikó

Az Úr veletek van!

Az Eucharisztziáról (2. rész)

Isten annyira szeret minket, hogy együtt akar élni velünk. A bűnbeesés előtt ez így is volt, amit gyönyörű, lírai szavakkal fejez ki a Teremtés könyve, mikor felvezeti az összüllők szembesítésének jelenetét a bűnükkel: „S amint meghallották az Úr Isten szavát, aki a kertben járkált az alkony hűvösén, az ember és a felesége elrejtözték a kert fái közé az Úr Isten színe előtt” (Ter 3,8).

Miután Isten kiűzte Ádámot és Évát a paradicsomkertből az ember állandó hiányérzettel küzdve vágyakozik a tökéletes állapot után, ami nem a kert szépsége, vagy az állatok szelídsege, hanem Isten közelsége miatt tökéletes. De a bűnbeesés óta az embert egy állandó, drámai kettősség is jellemzi: amíg a szeretet Istene szüntelen hívja az embert, hogy együtt legyen vele, az ember újra és újra mégis elbújik előle, annak ellenére, hogy valójában ő is Istenre vágyakozik.

A karácsonnyal ezt az „átkot” törli meg Isten. Immár nemcsak vonz minket az Úr, – „Puha kötelékekkel vonzottam őket, a szeretet kötelékeivel. Olyan voltam hozzájuk, mint aki arcához emeli a csecsemőt; lehajoltam hozzá, enni adtam neki” (Oz 11,4) –, hanem a Fiú, a megtestesült Ige utánunk jön emberként. Nem csak beszél hozzánk, tanít minket, hanem példát mutat nekünk és együtt él velünk, az apostolokkal kiemelten is. Sőt, megérinti az embert: „Mikor azután a nap lement, mindazok, akiknek különféle bajokban szenvedő betegek voltak, odavitték hozzá őket, és ő mindegyikre rátette a kezét és meggyógyította őket” (Lk 4, 40), és hagyja, hogy a bűnös asszony is megérintse őt.

Mondhatnánk, hogy ez csak Jézus kortársainak egy részére vonatkozik, de mi lesz velünk? A mennybemenelekor megígéri: „Íme, én veletek vagyok minden nap a világ végéig!” (Mt 28,20). És valóban: velünk van lélekben, ugyanakkor odaadja magát nekünk embersége szerint is, hogy

a szentmisében akkor tegyük őt jelenvalóvá húsvéti misztériumával együtt, amikor csak akarjuk, és vegyük az ő Testét, ahogy kívánjuk, akkor boruljunk le az ő szentségi színe előtt, amikor csak vágyunk rá. Az Úr velünk van, és ennek a csodának az Eucharisztia az eszköze.

A Teremtés könyvében olvashatjuk, hogy Ádám és Éva elbújtak Isten előtt, mert a bűn alkalmatlanná tette őket a vele való találkozásra. Mi viszont már egészen más helyzetben vagyunk, ugyanis Isten Krisztusban kiengesztelődött a világgal: „Mert Isten volt az, aki Krisztusban megbékéltette magát a világot, úgy, hogy nem számította be bűneinket, és ránk bízta a békéltetés ígését” (2Kor 5,19). Ha nem ragadnánk meg, és nem használnánk fel a sok szentségi eszközt, amit Megváltónktól kaptunk, akkor tényleg telhetetlenek és élhetetlenek volnánk, és nem érdemelnénk meg a boldogságot, amivel ő át akar karolni minket, minden bűnünk ellenére. Amikor a latin nyelvű misében a pap köszönti a híveket, azt mondja: Dominus vobiscum! Magyarra ezt úgy fordítjuk: Az Úr

legyen veletek! Pedig valójában azt jelenti: *Az Úr veletek van!*

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus kiváló eszköz, hogy felhívja a világ figyelmét arra, hogy az Úr tényleg velünk van, mert velünk akar lenni. Örülünk az ő irántunk való szeretetének, és fogadjuk el a közeledését, de először is higgyük el, hogy Isten tényleg szeret minket. Testvérek, az Úr minden körülmények között veletek van!

Tóth Zoltán svd

Missziós Miseszövetség

Örökös mise napi **7-szer** a világ minden táján.
Egyszeri **7.000 Ft** vagy **23 Euro**, vagy **25 US dollár**

JELENTKEZÉS:
www.missziostitkarsag.hu/miseszovetseg
06-30-418-9196

HUF 10700024-69018251-51100005
EUR 10700024-69018251-50000005
USD 10700024-69018251-50100002

Advent a falunkban

Az áporodott levegőjű, sötét szobába alig szűrődött be az egyetlen még világító utcai lámpa fénye. Volt ott több lámpaoszlop is, de az izzókat csúzlival kilőtték az utcabeli gyerekek, saját kárukra és az önkormányzat bosszúságára. Hideg volt. Itt, a hegyek között, hamar beköszönt a tél. Estefelé elkezdett a hó is szállingózni, elfedve és megszépítve a szemetes, elhanyagolt környéket.

A vaskályhában a nappal gyűjtött rőzse lassan elhamvadt. A szakadozott pokrócokon kívül csak a szorosán egymás mellett fekvő emberek testmelege védte a szoba lakóit a kihűléstől. A földre terített matracokon éppen elérték nyolcan: a szülők, a négy gyerek, az apai nagymama és nagypapa. A gyerekek szuszogása és a felnőttek hortyogása jelezte, hogy szép sorban elnyomta őket az álom. Ez mindig a nap fénypontja a számukra, mert ilyenkor egy ideig nem kell küzdeniük tovább a mindennapok gondjaival, a szegénységgel, az éhséggel. Előfordul néha – ha sorsukkal megbékélve tudnak elszunnyadni –, hogy az álmok egy szebb világba repítik őket.

Valakinek a szemére azonban most nem jött álom. A legkisebb, a kilenc éves Józsika forgolódott, gondolataiba mélyedt. Holnap este a falu többi utcájában minden házban lesz karácsonyfa és alatta ajándékok is szépen becsomagolva. Itt, a romatelepen ez nagyon ritka. Náluk pedig ilyen még sosem volt. Pénzük sincs rá, meg aztán nem is férne el egy feldíszített fenyő az egyetlen helyiségből álló házban.

* * *

A hajnali misén a plébános atya arról beszélt, hogy Jézus születése fényt hozott a világra. Mióta ő a lelkipásztorunk, hétköznap is gyakrabban járunk szentáldozáshoz. A reggelre jéghidegre hűlt szobából jó bemenni a fűtött templomba, de fontosabb az, hogy várnak, hívnak és szívesen fogadnak minket. A plébános a megérkezése után meglátogatott minden családot, segít és tanít minket. Neki köszönhetően a falu többi lakója is elfogadóbb velünk. Azóta érezzük azt, hogy Jézus fényéből mi is részesülhetünk.

November végén a plébánián adventi koszorúkat készítettünk, imádkozva és énekelve, romák és nem romák közösen. Az iskolában már nem elkülönülve ülnek a többiek-től a cigány gyerekek. Mi hiányzik mégis? A valódi szeretet! Ha nem bántanak, már az is jó, de kevés. Még érződik a távolságtartás, ott a gyanakvás a nem romák szemében, hogy „ezek úgysem változnak”.

És mi, romák mit tehetünk? Mi szeretjük-e valóban, fenntartás nélkül embertársainkat? Nem lehet, hogy mi is

gyanakvók vagyunk? Hogy nem hisszük el, hogy lehet változás? Milyen jövő vár ránk? Ha tanulunk, akkor előbbre léphetünk, vagy bőrszínünk miatt csak közmunkára, szemétszállításra, jobb esetben építési vállalkozónál betanított munkára vesznek fel minket, végzettségünkötől függetlenül?

* * *

Kapok-e valaha ajándékot karácsonyra? – töprengett Józsika, miközben a jégvirágos ablakon a leheletével próbált átlátszó rést olvasztani.

Odakint egyre sűrűbben hullt a hó. Csend honolt a faluban. Még a kutyák ugatása sem hallatszott. A hideg elől védettebb zugokba bújt mindegyik. Távobabb, egy takaros házban a tanító néni kisfia, Jancsika is alváshoz készülődött. Édesanyja, miután befejezte a mesét, és együtt elmondták az esti imát, megsimogatta gyermeke fejét és így szólt:

– Elgondolkoztál már azon, hogy holnap nem mindenkinek lesz ajándék a karácsonyfa alatt, sőt, sokaknak még karácsonyfájuk sem lesz? Padtársad, Józsika például mire számíthat? Nem gondolkodtál azon, hogy megleped őt valamivel?

– Nagyon jó ötlet! Szívesen odaadom valamelyik játékmat, amit már nem használlok.

– Biztosan ez a jó gondolat? – folytatta az édesanyja. – A szeretet jele, ha azt is odaadjuk, ami a legkedvesebb a számunkra.

– De anya! – mondta méltatlankodva az álmos kisfiú.

– Tudom, hogy nehéz, amit javasoltam. De gondold csak

végig! A mennyei Atya úgy szerette a világot, hogy egyszerűen Fiát adta értünk. Mi, akiket Isten a saját képére és hasonlóságára teremtett, nekünk is szeretnünk kell ezt a világot, és benne minden embert. Így már ugye nem is tűnik olyan nagy áldozatnak, ha olyat adsz Józsikának ajándékba, ami számokra is kedves.

Másnap, az utolsó rórate misén Zakariás hálaadó éneke volt a napi evangéliumi szakasz. „Az Úr előtt jársz majd, hogy előkészítsd útját, hogy az üdvösség ismeretét add népének bűnei bocsánatára.” (Lk 1,76–77) Jancsika nem értette pontosan, de megérezte, hogy most valami nagyon fontosat halott.

A mise befejező áldása után is áthatotta őt egy különös, magasztos érzés. A templomkertbe érve Józsikához szaladt, megölelte, és így szólt:

– Szeretnék neked egy ajándékot adni karácsonyra! A szeretetemet! Legyünk barátok! Rám mindig számíthatsz majd.

Józsika meglepődött, először nem is viszonzta az ölelést, de annyira őszinte volt a Jancsikából áradó szeretet, hogy őt is magával ragadta.

– Köszönöm! – mondta elhaló hangon. Ez életem első, de bizonyosan a legszebb karácsonyi ajándéka.

Szrogh Károly

Verbita hírek négy égtájról

Az Isteni Ige Társasága a világ minden földrészén jelen van. A rend négy zónát, kontinenseket magukba foglaló szervezeti egységet alakított ki: az AFRAM Afrikát és Madagaszkárt; az ASPAC Ázsiát és Óceániát; az EUROPA

kontinensünket; a PANAM pedig az amerikai földrészt fedi le. Új rovatunkban az egyes zónák legfrissebb híreiről, eseményeiről olvashatnak.

AFRAM

■ Ghána:

Verbita missziós pap kitüntetése

Andrew Campbell SVD vehette át Accrában az Év humanitárius személyisége 2018 kitüntetést, melyet a ghánai vállalkozók alapítványának ünnepségén adtak át. Campbell atya, akit sokan a „leprások papjaként” ismernek, 1971 októbere óta dolgozik Ghánában.

Számos területen szolgál, a leprás betegek gyógyítása mellett, fogvartottakat látogat, iskolákat épít a szegények és nélkülözők részére. Ő az igazgatója Ghána egyetlen gyermek-kórházának. Gátat épít és zöldséget termel Kordiabéban, tanít egy leánygimnáziumban, segítséget nyújt a prostitúció áldozatainak, katekizmust tanít felnőtteknek, valamint népkonyhát üzemeltet az utcán kószáló szegényeknek és rászorulóknak – hogy csak néhány dolgot említsünk.

■ Madagaszkár:

A teremtés nemzetközi hónapjának megünneplése

A Mananjary körzetben lévő Vohilava városban, a Szent Péter és Pál Plébánián szeptember 1-jén ünnepelték meg a teremtés hónapját. Az esemény szentmisével kezdődött, ezt követte a három fa elültetése a plébános, a plébániai JPIC csoport és számos hívő részvételével.

Egy nappal korábban a körzeti rendőrparancsnok tartott előadást a társadalmi igazságosságról, a környe-

zetvédelemről, a törvény és rend érvényesítéséről a társadalomban.

A vohilavai plébánia JPIC csoportja nagyon aktív. A közösség tagjainak teherbírása és magabiztossága a képzésük eredménye – számolt be *Benediktus Uran Wuwur* SVD testvér, JPIC koordinátor.

ASPAC

■ Indonézia:

Jubileumi ünnepség Ledaleróban

A Flores-szigeten található Ledalero a világ legnagyobb verbita szemináriuma, melynek Filozófiai és Teológiai Katolikus Intézete alapításának 50. évfordulóját ünnepelte. Az ünnepség részeként háromnapos nemzetközi szimpóziumot tartottak, amelyen *Paulus Budi Kleden* SVD verbita általános rendfőnök is előadást tartott.

Szeptember 8-án tartották a jubileumi szabadtéri szentmisét, amelyen 150 pap koncelebrált, és több mint 100 szerzetes és 2000 világi hívő vett részt.

A szemináriumban már 1937-től oktattak filozófiát és teológiát. A képzés lényegében ugyanaz volt, mint abban az időben az európai szemináriumokban. Míg más szerzetesrendek Hollandiába küldték a szeminaristáikat, a verbita misszió vezetősége úgy döntött, hogy lehetővé teszik Flores-szigeten az ugyanolyan magas színvonalú teológiai képzést. 1969-ben megalapították a Filozófiai és Teológiai Katolikus Intézetet.

Jelenleg 1187 férfi és nő tanul az intézményben. Többségük a papi pályára készül, 16 különböző szerzetesi

közösség tagjaként. A laikus hallgatók száma 120.

■ India:

Szolgálat a törzsi kultúra és az egész társadalom javára

A Sanskruti Kendra Törzsi Kulturális Kutatóközpont az Isteni Ige Társasága új apostoli küldetése az indiai keleti tartományban. A központ 2011-ben alakult azzal a céllal, hogy a különböző törzsekhez tartozó és dalit embereket támogassa, segítse a társadalmi beilleszkedésüket, ugyanakkor védje, őrizze és fejlessze kultúrájukat.

Ignatius Soreng SVD és *Andreas Kerketta* SVD atyák kaptak kinevezést erre a feladatra. Tevékenységük két fő területre osztható: egyrészt a törzsi kultúra védelmével, fenntartásával és fejlesztésével foglalkoznak – például kulturális programok, törzsi tánc- és zenei fesztiválok szervezése; helyi, nemzeti és nemzetközi ünnepek megtartása; törzsi írók bemutatása; törzsi szellemi örökség gyűjtése. Másrészt évente kutatást hirdetnek különböző törzsi témákban, melynek eredményét megjelentetik.

Az emberek szélesebb körű szolgálata érdekében tervben van egy nagyobb létesítmény létrehozása, melyben lesz törzsi könyvtár, archívum, kutatási és audio-vizuális labor, múzeum, tanterem és előadóterem.

EUROPA

■ Németország:

Nemzetközi missziológiai konferencia

Az International Association of Mission Studies (Missziológiai Ta-

nulmányok Nemzetközi Egyesülete) európai konferenciájának – melyet augusztusban tartottak a Sankt Augustin Misszióházban – témája ez volt: „Az európai misszió meghatározása a mély átalakulásban lévő sebzett világban”.

Az ökumenikus találkozó bővelkedett a különböző megközelítésekben és véleményekben. A résztvevők vizsgálták a misszió teológiáját, a sebezhetőséggel kapcsolatos feladatokat, a gyógyítás, a megújítás és a változtatás eszközeit. Az előadások mellett szekcióülések is voltak, ezek foglalkoztak többek közt a vallásszabadsággal, az egyházak jövőjével Európában, a migrációval, a missziókkal.

A konferencián hét verbita vett részt; *Német László* SVD és *Stanislaus Lazar* SVD előadást is tartott.

■ Hollandia:

Interkulturális
vezetésméleti műhely

Nyolc különböző országból tizenhat verbita vett részt az interkulturális vezetésméleti műhelyen, amit szeptemberében az Isteni Ige Társasága holland-belga tartományának tagjai számára szerveztek. A workshopot *Tim Norton* SVD, a verbiták Nemiben működő *Ad Gentes* Központjának igazgatója vezette.

Gyakran hallható: „Hollandia multikulturális ország.” Ez nem azt jelenti, hogy az országot azonosítani lehet az interkulturális életmódjával, hanem hogy pozitív kölcsönhatás alakul ki az együtt élő, különböző kultúrájú, etnikai vagy nemzeti háttérrel rendelkező emberek között.

Az Egyház interkulturális útja már Jézus és a korai egyház idején elkezdődött. Ezért fontos az interkulturális élet lelkisége, a fogadott tanítványság. A résztvevők feltették maguknak a kérdést: „Igazán interkulturális verbita közösségi életet élünk?”

Mind az interkulturális életben, mind az interkulturális közösségvezetésben konfliktusokkal kell szembeesülni. A konfliktustípusok listája sok hasznos ismeretet adott a műhely résztvevőinek.

PANAM

■ Brazília:

Az amazóniai szinódus határozott intézkedésekre sarkall

Ötven laikus és szerzetes gyűlt össze São Paulo különböző részéből, valamint tíz plébániáról a Szentháromság Missziós Központban, hogy tanulmányozzák az Amazónia térségével foglalkozó szinódus munkadokumentumát. A találkozót a Vivat Brazil, a Vivat International (a verbita rend által alapított civil szervezet) alágazata hívta össze.

Ferdinandus Beki Doren SVD missziológus és *Nilda de Assis Candido* tudós megtárgyalták a munkadokumentum néhány fejezetének összefoglalóját. A szinódusi dokumentum tanulmányozásán kívül a csoport videókat tekintett meg, melyek segítettek megérteni a téma összetettségét.

Az egyik szervező elmondta, „segítenünk kell megérteni a helyi közösségekkel azokat az evangelizációt és ökológiát érintő komoly motivációkat, illetve aggodalmakat, amelyek arra készítették Ferenc pápát, hogy összehívja ezt a szinódust. Konkrét intézkedéseket akarunk, folytatva ezt az utat a szinódus után is.”

■ Argentína:

José Luis Corral SVD
püspökké szentelése

Hívek egész serege gyűlt össze augusztus 31-én az aňatuyai kongresszusi központban, hogy részt vegyen *José Luis Corral* SVD püspökké szentelésén. Az új püspök az aňatuyai egyházmegye segédpüspöke lett.

Az egyházmegye főpásztora, *José Melitón Chávez* végezte a szentelést, *Luis Hector Villalba* bíborossal és *Carlos José Nãñdes* cordóbai érsekkel közösen. A helyi egyház mintegy húsz püspöke és nagyszámú papsága koncelebrált, köztük számos verbita.

Az ünnep végén az új püspök néhány szót szolt a jelenlévő közönségnek: „Zarándokként érkeztem ide, és azt kérem, fogadjatok szeretettel otthonotokban. Köszönetet mondok Istennek, aki túláradó nagylelkűségével bizonyítékát adta szeretetének, nagy gyengédségének, irgalmának. Mindig Isten a kezdeményező, és hív, hogy kövessem az ő útját – emiatt lepett és ijesztett meg, amikor erre a feladatra hívott. De biztos vagyok benne, hogy a küldetés Istentől van, és meg fogja mutatni, merre menjek, hová irányítsam tekintetemet és szívemet, és így majd megláthatjuk arcát.”

Fordította: Koenig Katalin

ADOMÁNYOK A MISSZIÓKNAK

Kérjük, támogassa adományával
missziós munkánkat itthon
és a világ minden táján!

www.missziostitkarsag.hu/aktualis-gyujtsek

- HUF 10700024-69018251-51100005
- EUR 10700024-69018251-50000005
- USD 10700024-69018251-50100002

Aktuális kiemelt adománygyűjtéseink:

- A togói misszió javára
- A rászorulóknak

Az életet szolgálni

A portugál rendtartomány

Portugáliában kezdetektől fogva területi, nyelvi és kulturális egység van. Nincsenek etnikai kisebbségek az országban, kivéve egy kisebb roma népeséget. Ez akkor sem változott, amikor az 1980-as években egyre több bevándorló érkezett a korábbi portugál gyarmatokról. Fordulat következett: Portugália emigránsok országa lett.

A portugál emberek többsége katolikusnak vallja magát, bár egyre kevesebben, és sokan bevallják, hogy nem gyakorolják vallásukat, elszakadtak az egyház intézményétől. Figyelmeztető jel, hogy a fiatalok nem azonosulnak szüleik hitével és világnézetével. A misszionáriusok felismerték, hogy a világ egy évtized alatt is sokat változott körülöttük. Az egyházmegyes papság száma is drasztikusan lecsökkent, valamint a szerzetesi hivatásra jelentkezők is. Óriási a pasztorális kihívás. Máshogy kell értelmezni a missziót.

Az isteni ige Társasága folyamatosan vesz át plébániákat vagy akár egész körzeteket az egyházmegyékből a püspökök kérésére. Jelenleg a verbiták munkájának nagy részét a plébániai szolgálat teszi ki.

A pasztorális tevékenység mellett, melyet interkulturális keretek közt végeznek, a verbiták igyekeznek az életet szolgálni: hirdetni az emberi méltóság védelmét és az alapvető egyenlőséget, védeni a társadalmi igazságosságot és segíteni a nyomor megszüntetésében. Fokozott figyelemmel fordulnak a fiatalság felé, kezdve a családokkal, melyekben a fiatalok felnőnek. Két nemrég felszentelt fiatal pap kizárólag az ifjúsági pasztorációval és hivatásgondozással foglalkozik.

Portugáliában a verbita rend a társadalom szélére szorultak felé fordul, köztük a legszegényebbek, az idősek, a más vallású és kultúrájú migránsok, a nem hívők és a keresők felé.

A portugál tartomány *Freinademetz Szent József* halálának 100. évfordulója tiszteletére megalapította az Ázsia Lelkészséget, bevonva azokat a rendtársakat, akik arra készülnek Lisszabonban, hogy majd portugál nyelvű országokban szolgáljanak. Emellett működik más, migránsokat – afrikaiakat, ukrajnaiakat, filippínókat – szolgáló lelkeség is a tartományban. Az Eucharisztia ünneplése mellett gondjuk van arra is, hogy nemzeti ünnepeket együtt ünnepeljék meg.

Egyik fontos tevékenysége a verbita rendnek a kommunikáció, a média-apostolság. Portugáliában különböző információs és reklámanyagokat készítenek, amelyek egyrészt az új evangelizációt szolgálják, másrészt a missziós tudatosságra hívják fel a figyelmet. Van egy kéthavonta megjelenő újság, egy folyóirat a fiatalok

számára, valamint fal- és zsebnaptárakat is kiadnak. Megjelentek könyvek a verbita szentekről és a rend történetéről, valamint publikálták a Katakomba-paktum (1965.) szövegét is.

A verbiták jó kapcsolatban vannak a Szentlélek Szolgálói Missziós Nővérekkel, akik részt vesznek az ifjúsági animációban, valamint közösen rendezik a verbita missziós ünnepeket.

A portugál tartományban 12 nemzetből összesen 51 szerzetes él, közülük 42 pap, 1 testvér és 8 szeminarista. A rendtagok 35 százaléka plébániai szolgálatot végez. Az átlag életkor 54 év; a helyi hivatás ritka. A magyar születésű verbita szerzetes, *Kondor Lajos SVD* (1928-2009) ötven évig élt Portugáliában, a fatimai üzenet fáradhatatlan terjesztője volt. Ő a fatimai Magyar kálvária és Magyar kápolna létrehozója. Szorgalmazta, hogy a Szűzanya kegyszobra minél több helyre eljuthasson, bejárja Európát.

Hajós Katalin

Kedves Missziós Barátaink!

A szlovákiai előjáróink döntése alapján ebben az évben megszűntek a magyarországi közösségeink. A Magyarországon szolgáló nővérek saját országukban folytatják missziós küldetésüket.

Hálásan köszönjük nektek az együttműködést, a támogatást, az imahátteret. Tízéves magyarországi missziós szolgálatunk nagyon gazdag volt találkozásokban, hitről való tanúságtételekben, barátságokban, a misszióért való lelkesedésben, értékes és mély élményekben. Nagyon sokat kaptunk és tanultunk tőletek. Mindnyájan hálásak vagyunk Istennek a Magyarországon töltött éveikért. Szívünkbe zárunk titeket, és tovább imádkozunk értetek, családjaitokért és Magyarországerért, hogy szüntelenül erősödjön az Istenbe vetett hitetek, bizalmatok és lángoljon bennetek missziós lelkesedés. Soha ne felejtsetek el, hogy Istennek szüksége van rátok, hogy legyetek az Ő szeretetének és irgalmának tanúi környezetekben! Isten áldása kísérjen titeket szüntelenül!

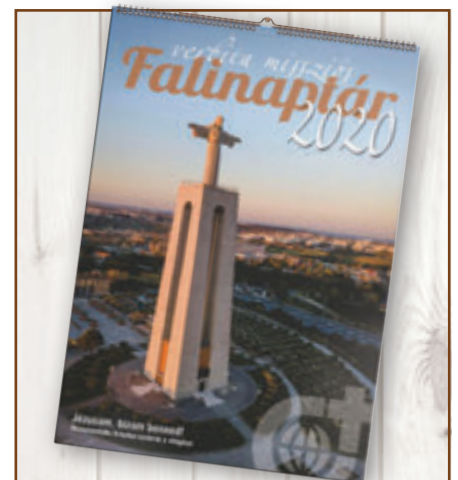
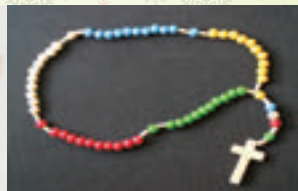
A Szentlélek Szolgáloi Missziós Nővérek nevében:

Zygar Gosia ssp

Ajándékotletek KARÁCSONYRA!

- Missziós imakönyv, új kiadás – 1000 Ft
- Küldetése a mi küldetésünk...
– Tóth Zoltán svp és Révész Éva könyve a verbitákról – 1500 Ft
- Missziós Napló – 1000 Ft
- Rózsafüzér – 300 Ft

Verbita kiadványok megvásárlásával missziós szolgálatunkat támogatja.

**Megjelent
a 2020-as missziós falinaptár**

300Ft/db + postaköltség

**Megrendelhető
a Missziós Titkárság
elérhetőségein.**

Ima és misszió

A generális látogatása a vasvári imaközösségnél

Október 9-én, a missziós imaórán találkozhattunk *Paulus Budi Kleden SVD* generális atyával. Megtiszteltetés volt, hogy magyarországi látogatása során eljött hozzánk is. A kölcsönös bemutatkozások után elmondta, hogy miért jött látogatóba, beszélt az Isteni Ige Társaságáról, a misszióról, hogy milyen országokban vannak jelen a verbiták, a hazánkban működő rendházakról, majd magáról is szólt pár szót. *Magung Fransis SVD* atya, aki szeptember 1-jétől plébános Vasváron, illetve *Tete Remis SVD* atya, a tartományfőnök segítette a kommunikációt. Jelen volt még a találkozón *Mawasala M'bela Fabien SVD* atya is, aki szintén szeptember 1-jétől van nálunk.

Csoportunk jelenleg tizenhét tagból áll, havi kétszer tartunk imaórát. Ezen a rendhagyó októberi alkalmon énekelünk, imádkoztunk, majd a generális atya válaszolt a kérdéseinkre, türelmesen, hiszen elég sok kérdést tettünk fel neki. A generális áldásával ért véget a másfél órára sikerült találkozó, mely nagy élmény volt mindenki számára.

Bohárné Zimits Rita

Verbita házak – A misszió otthonai

- Lelkigyakorlatok • Missziós programok • Közösségi találkozások • Konferenciák • Táborok
- Zarándok- és ifjúsági szállás • Pihenés • Szentmise • Gyóntatás • Lelki beszélgetés

Szent Arnold Lelkigyakorlatos Ház

1223 Budapest,
Bajcsy-Zsilinszky utca 3-5.
www.szentarnold.hu
Ghie Marsel svd
06-30-749-1379

Szent Imre Missziósház és Verbita Központ

9730 Kőszeg, Park u 1.
www.szentimre.verbita.hu
Fernandes Loyd svd
06-30-280-0106

Őri István Ifjúsági Ház

táborhely, ifjúsági szállás

9730 Kőszeg, Park u 1.
[www.verbita.hu/
ori-istvan-ifjusagi-haz](http://www.verbita.hu/ori-istvan-ifjusagi-haz)
Tóthné Borsos Éva
06-20-490-0670

... Isten álma rólad.
... Isten ajándéka neked.
... Isten útja hozzád – és rajtad keresztül a világon mindenkihez.

Mawasal M'bela Fabien svd atya • hivatas@verbita.hu • +36 30 479 1620

Hivatásgondozás

